

Babysang i Enslev Kirke, foråret 2007, ved Marie-Louise Reitberger
Program til babysalmesang:
FORÅRET 2007

Orgelmusik:

I østen stiger solen op,
Morgenstund har guld i mund
Se, nu stiger solen

Hilsesang:

Morgen er nær,
slut natten lang,
rejs dig med solen og
pris den med sang.

Tekst: Arne Fredborg, engelsk melodi

Salmer:

I østen stiger solen op

Tekst: B. S. Ingemann, 1837
Melodi: C. E. F. Weyse, 1837

I østen stiger solen op,
den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

Den kommer fra den favre kyst,
hvor paradiset lå;
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

Den hilser os endnu så smukt
fra edens morgenrød,
hvor træet stod med evig frugt,
hvor livets væld udflød,

Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Bethlehem,
som østens vise fandt.

Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra paradiset kyst,
hvor livets abild gror.

Og alle stjerner neje sig,
hvor østens sol går frem:
Den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Bethlehem.

Du soles sol fra Bethlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit paradís.

Nu vågne alle Guds fugle små

Tekst: B. S. Ingemann, 1837
Melodi: C. E. F. Weyse, 1837

Nu vågne alle Guds fugle små,
de flyve fra reden og sjunge.
De prise Vorherre, så godt de formå:
De takke for livet og lyset med fløjtende
tunge.

Nu kvidrer svalen på kirketag,
og spurven ved menneskers huse.
De synge: God morgen! De synge: God dag!
De synge: Guds fred! Gud ske lov! Og i luften
hensuse.

Småfuglens sang Vorherre forstår,
han kender hver sjæl i sit rige.
De fattiges lovsang han ikke forsmår,
han ser, hvad de målløse skabninger alle vil
sige.

Os ser du også, du kære Gud!
du hører vor røst i din himmel.
Når fuglene flagre af rederne ud,
du hører småbørnernes pris i din jublende
vrimmel.

Nu ringer alle klokker mod sky

*Tekst: B. S. Ingemann, 1837
Melodi: C. E. F. Weyse, 1837*

Nu ringer alle klokker mod sky,
det kimer i fjerne riger.
Hver søndag morgen højt på ny
stor glæde mod himlen stiger.

Det toner med lov og pris og bøn
fra jord mod paradishaven:
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

For os han vandred i graven ned,
han gik til de dødes rige,
til livet med stor herlighed
han ville for os opstige.

Al verdens glæde begravet lå,
nu frydes vi alle dage:
Den glæde, søndags-solen så,
den har i verden ej mage.

Der sad en engel på gravens sten
blandt liljer i urtehaven,
han peged med sin palmegren,
hvor Jesus stod op af graven.

Og der blev glæde på jorderig,
lig glæden i engles himmel:
livskongen løfter op med sig
til livet sin børnevrimmel.

Guds børn skal holde med engle bøn
med jubel i paradishaven:
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

Måne og sol Hovland 1974

1 Måne og sol,
vand, luft og vind
og blomster og børn
skabte vor Gud.
Himmel og jord,
alting er hans,
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig.
Herre, vi priser dig.
Herre, vi synger dit hellige navn.

2 Jesus, Guds Søn,
levede her
og døde for os,
lever i dag,
ja, han er her,
ja, han er her,
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig.
Herre, vi priser dig.
Herre, vi synger dit hellige navn.

3 Ånden, vor trøst,
levende, varm
og hellig og stærk,
taler om Gud,
bærer os frem
dag efter dag.
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig.
Herre, vi priser dig.
Herre, vi synger dit hellige navn.
Britt G. Hallqvist 1973.

Her vil ties, her vil bies

Tekst: H. A. Brorson

Melodi: A. P. Berggreen, 1854

Her vil ties, her vil bies,
her vil bies, o svage sind!
Vist skal du hente, kun ved at vente,
kun ved at vente, vor sommer ind.
Her vil ties, her vil bies,
her vil bies, o svage sind!

Trange tider langsomt skrider,
langsomt skrider, det har den art.
Dagene længes, vinteren strænges,
vinteren strænges, og det er svart.
Trange tider langsomt skrider,
langsomt skrider, det har den art.

Turteldue, kom at skue,
kom at skue! Bag gærdet hist,
dér skal du finde forsommers minde,
forsommers minde, alt grøn på kvist.
Turteldue, kom at skue,
kom at skue! Bag gærdet hist.

Eja, søde førstegrøde,
førstegrøde af bliden vår!
Lad det nu fryse, lad mig nu gyse,
lad mig nu gyse, det snart forgår.
Eja! søde førstegrøde,
førstegrøde af bliden vår.

Due, kunne du begrunde,
du begrunde, hvad der nu sker!
Kulden den svækkes, blomsterne dækkes,
blomsterne dækkes, jo mer det sner.
Due, kunne du begrunde,
du begrunde, hvad der nu sker.

Kom, min due, lad dig skue,
lad dig skue med olieblad!
Se! nu er stunden næsten oprunden,
næsten oprunden, som gør dig glad!
Kom, min due, lad dig skue,
lad dig skue med olieblad!

Sov sødt, barnlille

Tekst: N. F. S. Grundtvig, ca. 1850

Melodi: Thomas Laub, 1915

Sov sødt, barnlille!
lig rolig og stille,
så sødelig sov
som fuglen i skov,
som blomsterne blunde i enge!
Gud Fader har sagt:
står, engle, på vagt,
hvor mine de små er i senge!

Guds-fingrene grande
slog kors for din pande
Guds enbårnes røst
slog kors for dit bryst,
thi skal ingen djævel dig skade.
Nu kan i din dåb
med salighedshåb
din sjæl og dit hjerte sig bade.

Læg hænderne sammen,
da lægger sig amen
til Frelserens bøn,
som stiger i løn
og lyder, hvor englene kvæde.
I Himmerigs kor
det lille Guds-ord
omfavne Guds engle med glæde.

De råbe, de sjunge:
På jordklimpens tunge
et ord af Guds Søn
er blevet til bøn,
svang hid sig på åndedræts-vinger.
Gud Fader i løn,
sig ja til den bøn!
Fra lavland livsalig den klinger.

Og alle de købte,
i Jesu navn døbte,
som striden har stridt,
som døden har lidt,
gik ind til den evige hvile,
istemme så lydt
halleluja nyt,
at englene tie og smile!

Da drypper som duggen
der manna på vuggen
til barnet på jord
fra englens bord,
du finder med smil det i morgen.
Og klarøjet brat
du siger god nat
til tvivlen og frygten og sorgen.

Sov sødt, barnlille!
lig rolig og stille
og nyn på det navn
med nåden i favn,
al jorden til salighed givet!
Nyn: Jesus er min,
så favr og så fin,
min Jesus er lyset og livet!

Fred hviler over land og by

Tekst: B. S. Ingemann, 1823

Melodi: Rudolph Bay, 1827

Fred hviler over land og by,
ej verden larmer mer:
fro smiler månen til sin sky,
til stjerne stjerne ser.

Og søen blank og rolig står
med himlen i sin favn,
på dammen fjerne vogter går
og lover Herrens navn.

Det er så stille og så tyst
i himmel og på jord,
vær også stille i mit bryst,
du flygtning, som der bor!

Slut fred, o hjerte, med hver sjæl,
som her dig ej forstår,
se, over by og dal i kvæld
nu fredens engel går.

Som du, han er en fremmed her:
til himlen står hans hu,
dog i det stille stjernesvær
han dvæler her, som du.

O, lær af ham din aftensang:
fred med hver sjæl på jord!
Til samme himmel går vor gang,
adskilles end vort spor.

Fred med hvert hjerte, fjern og nær,
som uden ro mon slå!
Fred med de få, som mig har kær,
og dem, jeg aldrig så!

Det dufter lysegrønt

1. Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

2. Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.

3. Se, blomsterflorets farvepragt
gør alle ord forlegne.
Kong Salomon i kroningsdragt
misundeligt må blegne!
Alt smukt, vi ved,
al kærlighed,
den mindste fugl og lilje
er, Gud, din skabervilje.

4. Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,
hver blomst blir hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

5. Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,
så ny blir himmel, ny blir jord,
en verden grøn af grøde.
Kom, Jesus, snart,
og gør det klart:
den morgenstund, du kommer,
da gryr en evig sommer.

*Carl David af Wirsén 1889. Johannes
Johansen 1985, 1988, 1993, 1995 og 1996*

Sange:

Det er forår, solen skinner

Det er forår, solen skinner
vi får røde æblekinder.
Solen skinner på violen,
blomsten smiler op i solen.

Hør engang hvor fuglen synger,
se hvor børnene de gynger.
Grenens knopper de er fede,
fuglen bygger sig en rede.

I de mange dybe søer
er der massevis af frøer.
Børn, som fanger haletudser,
de kan nemt få våde fusser.

Pindsvin vågner op af dvale, katten svinger med
sin hale.
Børn de hopper rundt og hinker.
Solen smile glad og blinker.

En lille frø i mosen sad

1. En lille frø i mosen sad
kvak- kvak!
Den hopped om og var så glad
kvak- kvak!
Den hopped om og var så glad

2. Men hør nu, hvad der skete mer:
kvak- kvak!
Stork Langeben vor frømand ser
ak- ak!

3. Du lille frø, nu tar jeg dig:
kvak- kvak!
Tre sultne unger venter mig
tak -tak

Digedam

Dige dige dige dige dige dige dam dam
digatedi di di dige dam
Dige dige dige dige dige dige dam dam
digatedi di di dige dam
Ai ai ai ai ai digedi di di dige dam

Remser:

Svup Karoline

Svup Karoline, mavepine,
sengen fuld af lopper,
mor(far) kan ikke fange dem,
fordi de alle hopper

One bone

One bone trikonilje
Misle masle bombasilje!
Bomboje? Bomboja?
Safala runka dunka da!!!

Sko min pony

Sko min pony, sko min hest
Hvilket søm mon sidder bedst?
det-?
eller det -?
eller det -?
eller det -?
Det lille søm sidder allerbedst.

På dansk ved Anne-Mette Riis, efter trad. norsk

Den søvnige dværg

Inde i det store bjerg
sover der en lille dværg

Solen står på himlen op
og lyser med sin gyldne krop.

Fuglene synger nu: pip pip
pip pip, vågn op, syvsover du.

Men dværgen hører ikke den sang,
han sover og sover natten lang.

Da kommer billen Kravleben,
han kravler straks i hulen ind,

Han kravler i dværgens næse op!
Atju!! - da vågned dværgen op..